

Sygn. akt IV U 2152/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Bogusław Łój

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Dejewska vel Dej

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2020 r. w Zielonej Górze

sprawy z odwołania **Z. S.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 25.06.2019 r. znak (...)

o emeryturę pomostową

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy Z. S. prawo do emerytury pomostowej poczynając od dnia 13.05.2019 r.

II. zasądza od pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz wnioskodawcy Z. S. kwotę 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

sędzia Bogusław Łój

Sygn. akt IV U 2152/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 25.06.2019 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił wnioskodawcy Z. S. prawa do emerytury pomostowej, wskazując, że wnioskodawca przed 01.01.1999 r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z 19.12.2008 r. o emeryturach pomostowych lub art. 32 i art. 33 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a ponadto wnioskodawca pobiera świadczenie rehabilitacyjne.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawca Z. S. wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie odwołującemu się prawa do emerytury pomostowej z dniem złożenia wniosku oraz zasądzenie od organu rentowego na rzecz odwołującego się kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wnioskodawca wywodził, że od 09.02.1978 r. do 31.07.1988 r. był zatrudniony na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze powyżej 3,5 tony w pełnym wymiarze czasu pracy oraz w ciągłym charakterze i stale. Żadnych innych prac nie wykonywał w tym okresie zatrudnienia.

Ponadto wnioskodawca zwrócił uwagę, że uprawnienie do zasiłku rehabilitacyjnego wygasło 27.07.2019 r.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. Pozwany wyjaśnił, że nie uwzględnił okresu od 09.02.1978 r. do 31.07.1988 r. do stażu pracy

w szczególnych warunkach, ponieważ wnioskodawca nie przedłożył za ww. okres świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Wnioskodawca Z. S., urodzony (...), złożył organowi rentowemu wniosek o emeryturę pomostową 10.05.2019 r., nie pozostając w stosunku pracy.

Pozwany uwzględnił wnioskodawcy 44 lata, 6 miesięcy i 21 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 16 lat stażu pracy w szczególnych warunkach/charakterze.

Okoliczności niesporne, ustalone na podstawie akt organu rentowego.

Wnioskodawca był uprawniony do świadczenia rehabilitacyjnego do 27.07.2019 r.

Dowód: decyzja ZUS z 15.02.2019 r., k. 7 akt sąd.

Wnioskodawca uzyskał uprawnienia do kierowania pojazdami kategorii:

- A – 07.08.1975 r.;

- B – 07.08.1975 r.;

- BE – 11.08.1978 r.;

- C – 28.06.1977 r.;

- CE – 11.08.1978 r.;

- D – 17.10.1995 r.;

- DE – 01.07.1999 r.

Dowód: zaświadczenie Prezydenta Miasta Z. z 04.10.2018 r., k.

16 akt tutejszego sądu, sygn. 2152/19.

W okresie od 09.02.1978 r. do 31.07.1988 r. wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w S. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy.

W okresie od 25.10.1979 r. do 26.10.1981 r. wnioskodawca odbywał zasadniczą służbę wojskową.

W ramach tego zatrudnienia do momentu rozpoczęcia służby wojskowej wnioskodawca zajmował się remontem samochodów. W zastępstwie za nieobecnych kierowców prowadził pojazdy ciężarowe.

Od zakończenia służby wojskowej, tj. od 27.10.1981 r., w ramach zatrudnienia wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, co najmniej 8 godzin dziennie, wykonywał pracę na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Nie był przesuwany do innych prac.

Przedsiębiorstwo posiadało ciężarówki marki J., K., S., z przyczepami, o ciężarze od 6 do 10 ton. Wnioskodawca kierował najpierw j., a następnie przydzielano mu nowsze samochody pozostałych marek.

Przedsiębiorstwo zajmowało się zaopatrzeniem rolnictwa w części, silniki i narzędzia, wozilo wyroby hutnicze, stal. Działo na terenie województwa (...).

Naprawą samochodów zajmował się warsztat w przedsiębiorstwie. Kiedy samochód przydzielony kierowcy się zepsuł, co zdarzało się raz w miesiącu lub raz na kilka miesięcy, kierowca pomagał naprawiać samochód z mechanikami.

Dowód: - zeznania świadka S. J., k. 26v-27 akt

sąd.;

- zeznania świadka B. S., k. 27-27v akt sąd.;

- zeznania wnioskodawcy, k. 40v akt sąd.;

- świadectwo pracy z 30.07.1988 r., k. 16 akt tutejszego sądu, sygn.

2152/19;

- legitymacja ubezpieczeniowa, k. 31-33 akt sąd.;

- zaświadczenie WKU z 28.06.2002 r., w aktach kapitału

początkowego.

Sąd rozważył, co następuje.

Odwołanie okazało się zasadne.

Zgodnie z art. 4 ustawy z 19.12.2008 r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1924), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Prace w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 32 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 53 ze zm.) wymienione są w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43 ze zm.). Zgodnie z § 2 ust. 1 tego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. W myśl ust. 2, okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w

szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Należy w tym miejscu zauważyć, że dla oceny czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie jest kluczowa nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonych mu prac. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. (wyroki Sądu Najwyższego z dnia: 14.09.2007 r., III UK 27/07, OSNP 2008/21-22/325; 19.09.2007 r., III UK 38/07, OSNP 2008/21-22/329; 06.12.2007 r., III UK 66/07, LEX nr 483283; 22.01.2008 r., I UK 210/07, OSNP 2009/5-6/75; 24.03.2009 r., I PK 194/08, LEX nr 528152).

Wskazać też należy, że zgodnie z treścią przepisu art. 473 § 1 k.p.c., w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych dowód z zeznań świadków jest dopuszczalny w zasadzie co do wszystkich faktów spornych lub niemożliwych do udowodnienia za pomocą dowodu z dokumentu, a nawet ponad i przeciwko osnowie dokumentu (por. wyrok SN z 08.12.1998 r., II UKN 357/98, OSNP 2000/3/112, LEX nr 38907, uchwała SN z 24.09.1984, III UZP 6/84, LEX nr 14625). Postępowanie sądowe zainicjowane wniesieniem przez ubezpieczonego odwołania od decyzji organu rentowego toczy się bowiem według zasady swobodnej oceny dowodów, wyrażonej w art. 233 § 1 k.p.c. Zgodnie zaś z art. 233 § 1 k.p.c. sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału.

W niniejszej sprawie okolicznością sporną było wykonywanie prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy z 19.12.2008 r. o emeryturach pomostowych lub art. 32 i art. 33 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przed 01.01.1999 r. Pozostałe przesłanki uzyskania prawa do emerytury pomostowej, wymienione w art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, wnioskodawca bezspornie spełnił.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe prowadzi do wniosku, że odwołujący się w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w S. od 27.10.1981 r. (po zakończeniu służby wojskowej, przed którą pracował przy naprawie samochodów) do 31.07.1988 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, określoną w Dziale VIII, poz. 2 wykazu A stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983 r.

Dowodzą tego spójne i logiczne zeznania świadków S. J. i B. S. oraz zgodne z nimi zeznania samego wnioskodawcy, poparte materiałem dowodowym w postaci świadectwa pracy i legitymacji ubezpieczeniowej. Stosowne zaświadczenie potwierdza też, że wnioskodawca miał w spornym okresie uprawnienia do kierowania pojazdami ciężarowymi.

Świadek S. J. pracował w przedsiębiorstwie w latach 1975-1989, był kierownikiem bazy transportu i przełożonym wnioskodawcy, gdy wnioskodawca został zatrudniony. Świadek B. S. był w przedsiębiorstwie zatrudniony w latach 1981-1984 jako mechanik-elektryk samochodowy. Świadczyli, na jakim stanowisku pracował wnioskodawca, czym się zajmował i że nie był przesuwany do innych prac.

Jedynie incydentalnie zdarzało się, że w razie konieczności pomagał mechanikom naprawiać samochody, jednakże takie wypadki, następujące raz na miesiąc lub raz na kilka miesięcy, nie świadczą o braku stałości pracy kierowcy. Czynności przy naprawach były czynnościami krótkotrwałymi, ubocznymi w stosunku do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Poza tym Zakład uwzględnił już staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 15 lat, zatem do uzyskania prawa do spornego świadczenia wystarczy, że wnioskodawca przed 01.01.1999 r. choćby przez kilka miesięcy pracował stale jako kierowca samochodów ciężarowych. Skoro przy naprawach pracował czasem raz na kilka miesięcy, to nie ma to najmniejszego wpływu na ustalenie, że pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych.

Każdy kierowca w razie potrzeby musi wykonywać pracę przy usuwaniu awarii samochodu, a wykonywanie takich czynności nie niweczy charakteru pracy w warunkach szczególnych.

Podsumowując, sąd ustalił, że w ww. okresie wnioskodawca pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, a zatem spełnił przesłankę określoną w art. 4 pkt 5 ustawy o emeryturach pomostowych.

Mając powyższe na względzie, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji wyroku. Zgodnie z art. 15 ustawy o emeryturach pomostowych, prawo do emerytury pomostowej powstaje z dniem spełnienia warunków wymaganych do nabycia tego prawa (ust. 1). W przypadku pobierania zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego, prawo do emerytury pomostowej powstaje z dniem zaprzestania pobierania tego zasiłku lub świadczenia (ust. 2). Wnioskodawca był uprawniony do zasiłku rehabilitacyjnego do 27.07.2019 r., zatem prawo do emerytury pomostowej należy mu się od 28.07.2019 r.